CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr. 3r-40/24
Instanța de fond: Judecătoria Bălți, sediul central,
Judecătorul Valeriu Pădurari

D E C I Z I E

28 iunie 2024 mun. Bălți

Colegiul civil și de contencios administrativ
al Curții de Apel Bălți

în componență:
Președintele colegiului, judecătorul Adriana Garbuz
Judecătorii Iulia Grosu
Andrian Ciobanu

examinînd, fără citarea părților, recursul declarat de Primăria municipiului Bălți, Primarul municipiului Bălți împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul central din 25 aprilie 2024, în cauza de contencios administrativ intentată la cererea privind emiterea ordonanței provizorii înaintată de SRL ”Liberdrive”, SRL ”Combinatul de Instruire Auto”, SRL ”Autoschool”, SRL ”Autonord-Servicii” către Primăria mun. Bălți și Primarul mun. Bălți,

a constatat:

La data de 22 aprilie 2024, SRL ”Liberdrive”, SRL”Combinatul de Instruire Auto”, SRL ”Autoschool”, SRL ”Autonord-Servicii” au înaintat în instanța de contencios administrativ o cerere către Primăria mun. Bălți și Primarul mun.Bălți privind emiterea ordonanței provizorii.
Prin intermediul Programului Integrat de Gestiune a Dosarelor, cererea privind emiterea ordonanței provizorii au fost repartizate spre examinare judecătorului Judecătoriei Bălți, sediul central, Valeriu Pădurari, specializat în materia contenciosului administrativ.
În motivarea cererii, reclamanții menționează faptul că, la data de 19.04.2024, au înaintat cerere prealabilă în baza Codului administrativ către Primarul mun. Bălți, privind anularea dispoziției Primarului mun. Bălți nr. 109 din

26.03.2024 prin care s-a dispus interzicerea circulaţiei autovehicolelor pentru instruiri practice pe unele segmente de drumuri din mun. Bălţi, pe motiv că apreciază dispoziţia dată ca fiind ilegală şi neîntemeiată. Avînd în vedere faptul contestării dispoziţiei Primarului mun. Bălţi nr.109 din 26.03.2024, consideră necesară solicitarea emiterii unei ordonanţe provizorii în raport cu actul administrativ individual contestat.

Invocă faptul că, sunt întrunite condiţiile legale pentru emiterea ordonanţei provizorii:

1) să existe o solicitare din partea părţii interesate în adresa instanţei de judecată spre care partea ulterior intenţionează să înainteze acţiunea de contencios administrative;

2) să existe motivele pentru emiterea ordonanţei: a) în baza unei examinări sumare, se ajunge la concluzia că pretenţia revendicată de reclamant este întemeiată; b) emiterea ordonanţei este necesară pentru evitarea consecinţelor grave şi ireparabile pentru reclamant.

Menţionează reclamanţii că, emiterea ordonanţei este necesară pentru evitarea consecinţelor grave şi ireparabile pentru reclamanţi şi anume: consecinţe negative asupra procesului de instruire a conducătorilor auto, or actul administrativ contestat ar afecta drepturile la instruire a cursanţilor, iar pentru instruiri practice urmează a fi utilizate trasee restricţionate prin decizia atacată, mai mult ca atît, traseele respective sunt incluse la susţinerea examenul practic la Agenţia Servicii Publice; prejudicii pentru reclamant prin crearea unei situaţii a imposibilităţii executării obligaţiilor contractuale de instruire a cursanţilor pe traseele aprobate de către Inspectoratul Naţional de Patrulare, trasee obligatorii pentru şcolile auto.

Mai notează că, raporturile juridice dintre cursanţi şi şcolile auto au o bază contractuală, prin care şcolile auto sunt obligate să asigure cursanţilor instruirile şi şedinţe practice pe traseuri preaprobate, iar cursanţii fiind obligaţi la achitarea plăţii instruirii. Neexecutarea obligaţiilor contractuale de către şcolile auto este pasibilă de a pune pe acestea în situaţia de achitare a unor penalităţi, prejudicii pentru neexecutarea contractului în partea instruirilor practice ale cursanţilor.

Suplimentar consideră că, la caz, nu sunt în prezenţa unei prezumţii de legalitate a actului administrativ, or, este evident că acesta contravine unor acte stabilite de organe centrale de specialitate - Inspectoratul Naţional de Patrulare.

În baza art. 214-215, art. 230 Cod administrativ, solicită emiterea ordonanţei provizorii în raport cu dispoziţia Primarului mun. Bălţi nr. 190 din

26.03.2024, prin care s-a dispus interzicerea circulaţiei autovehicolelor pentru instruiri practice pe unele segmente de drumuri din mun. Bălţi.

Prin încheierea Judecătoriei Bălţi, sediul central din 25 aprilie 2024, s-a admis cererea privind emiterea ordonanţei provizorii înaintată de SRL ”Liberdrive”, SRL ”Combinatul de Instruire Auto”, SRL ”Autoschool”, SRL ”Autonord-Servicii” către Primăria mun. Bălţi şi Primarul mun. Bălţi.

S-a permis circulaţia autovehiculelor care prestează servicii de instruire practică în vederea conducerii vehiculelor pe segmentele de drum al municipiului Bălţi interzise prin dispoziţia Primarului mun. Bălţi nr.109 din 26.03.2024.

Măsurile provizorii s-au aplicat pînă la soluţionarea definitivă a procedurii prealabile şi/sau a cauzei de contencios administrativ privind contestarea dispoziţiilor Primarului mun. Bălţi nr. 109 din 26.03.2024.

La data de 30 aprilie 2024, Primarul municipiului Bălţi, Primăria municipiului Bălţi a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Bălţi, sediul central din 25 aprilie 2024, solicitînd admiterea recursului şi anularea încheierii contestate, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie anulată încheierea Judecătoriei Bălţi, sediul central din 25.04.2024 şi adoptarea unei noi încheieri cu privire la respingerea cererii „Liberdrive” S.R.L., „Combinatul de Instruire Auto” S.R.L., „Autoschool” S.R.L., „Autonord-Servicii” S.R.L. înaintate către Primarul municipiului Bălţi şi Primăria municipiului Bălţi privind emiterea ordonanţei provizorii în privinţa dispoziţiei Primarului mun. Bălţi nr. 109 din 26.03.2024, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a invocat că, pe lîngă faptul întrunirii condiţiei existenţei solicitării exprese în adresa instanţei de judecată, din partea părţilor interesate care au contestat actul administrativ în procedură prealabilă de emitere a ordonanţei provizorii, prima instanţă a constatat întrunirea condiţiilor legale de fond necesare pentru emiterea ordonanţei provizorii la caz, primordial, aceasta presupunînd raţiunea şi necesitatea de evitare a consecinţelor grave şi ireparabile pentru reclamanţii SRL „Liberdrive”, SRL „Combinatul de Instruire Auto”, SRL „Autoschool”, SRL „Autonord-Servicii” si anume: consecinţe negative asupra procesului de instruire practică a conducătorilor auto, or, potrivit actelor privind înregistrarea grupelor de studii pentru instruirea conducătorilor auto prezentate de SRL „Liberdrive”, SRL „Combinaţii de Instruire Auto”, SRL „Autoschool”, SRL „Autonord-Servicii” şi a listei cursanţilor în grupuri, se constată că, actul administrativ contestat ar afecta drepturile la instruire practică a cursanţilor pe traseele/rutele restricţionate integral sau parţial prin dispoziţia Primarului mun. Bălţi contestată la caz şi anume: circulaţia

autovehiculelor care prestează servicii de instruire practică de conducere a vehiculelor în zilele de luni pînă vineri de la orele 07:30 pînă la 10:00 şi de la orele 16:30 pînă la 18:30 pe următoarele segmente de drum al mun. Bălţi: str. Decebal - de la intersecţia cu str. E. Colesov pînă la intersecţia cu str. Ştefan cel Mare; str. Ştefan cel Mare - de la intersecţia cu str. 31 August pînă la intersecţia cu str. M. Viteazul.

Reţine că, actul administrativ contestat la caz este pasibil de a genera prejudicii iminente pentru SRL „Liberdrive", SRL „Combinatul de Instruire Auto", SRL „Autoschool", SRL „Autonord-Servicii" prin crearea unei situaţii a imposibilităţii executării obligaţiilor contractuale de instruire a cursanţilor pe traseele/cursele de instruire practică aprobate de către Inspectoratul Naţional de Patrulare şi publicate pe pagina oficială a Agenţiei Servicii Publice, trasee obligatorii pentru şcolile auto.

Menţionează că, prima instanţă a notat că, încheierea privind emiterea ordonanţei provizorii în baza art. 215 alin.1) Cod administrativ, se emite urgent atunci cînd există probabilitatea cauzării unor prejudicii foarte grave şi care nu vor putea fi reparate. Astfel, prima instanţă a ales soluţia de a admite cererea privind emiterea ordonanţei provizorii înaintată de SRL „Liberdrive", SRL „Combinatul de Instruire Auto", SRL „Autoschool", SRL „Autonord-Servicii" şi de a permite circulaţia autovehiculelor care prestează servicii de instruire practică în vederea conducerii vehiculelor pe segmentele de drum al municipiului Bălţi interzise prin dispoziţia Primarului mun. Bălţi nr. 109 din 26.03.2024.

Reţine că, prevederile dispoziţiei contestate nu contravin Legii privind siguranţa traficului rutier nr. 131-XVI din 07.06.2007, inclusiv şi cu art. 21, 22, 23, 25 din Legea nominalizată, deoarece respectivele norme juridice reglementează condiţiile de obţinere a permisului de conducere şi modul de organizare a activităţii didactice în cadrul unităţilor de instruire a conducătorilor de autovehicule, condiţiile activităţii de instruire a personalului, documentele necesare pentru activitatea de instruire a personalului, obligaţiile unităţii de instruire a personalului din domeniul transportului rutier şi nu are nimic comun cu reglementarea regimului de circulaţie pe drumurile din localităţi.

Mai menţionează că atît, prin dispoziţia contestată au fost stabilite restricţii de circulaţie a automobilelor de instruire doar în anumite zile (luni-vineri), în anumite intervale de timp (în orele de vîrf) şi doar pe unele artere din mun. Bălţi pe care circulă transportul public (în special transportul electric), care dispune de capacităţi mari de transportare a pasagerilor şi trebuie să circule

în condiţii de siguranţă şi trafic fluidizat, în special în orele de vîrf în care este necesară transportarea unui număr mare de pasageri.

Consideră că, cererea de emitere a ordonanţei judecătoreşti în privinţa dispoziţiilor Primarului mun. Bălţi, dispoziţiei Primarului mun. Bălţi nr. 109 din 26.03.2024 este neîntemeiată şi urma a fi respinsă prin încheiere judecătorească în temeiul art. 214 alin. 4) din Codul administrativ nr. 116 din 19.07.2018. Prima instanţă a dat o apreciere arbitrară probelor, ajungînd la concluzia eronată precum că dispoziţia contestată ar restricţiona integral sau parţial efectuarea cursurilor de instruire practică a conducătorilor auto, ceea ce se explică prin faptul că potrivit pet. 1 din dispoziţia Primarului mun. Bălţi nr. 109 din 26.03.2024 prevederile dispoziţiei urmează a fi puse în aplicare abia din 01.06.2024, ceea ce înseamnă că instituţiile prestatoare de servicii de instruire teoretică şi practică a conducătorilor auto au la dispoziţie suficient timp pentru a elabora şi coordona cu Inspectoratul Naţional de Securitate Publică itinerarele de instruiri practice în scopul aducerii acestora în acord cu prevederile dispoziţiei în cauză, în loc să modifice itinerarele reclamanţii au ales să conteste dispoziţia primarului, acuzîndu-l că încearcă să obstrucţioneze activitatea acestora.

Menţionează că, prima instanţă a interpretat eronat prevederile art. 3, art. 36 din Codul administrativ nr. 116 din 19.07.2018, aplicîndu-le în interesul a patru agenţi economici şi ignorînd interesul majorităţii populaţiei municipiului Bălţi care are dreptul de a se deplasa cu transportul public (inclusiv cel electric) la locul de muncă, la locul de studii etc. în condiţii de securitate şi într-un termen cît mai restraîns cu evitarea în orele de vîrf a ambuteiajelor şi aglomeraţiilor umane, ceea ce este actual în condiţiile necesităţii asigurării mobilităţii urbane.

Reţine recurentul că, prima instanţă la emiterea încheierii a ignorat în totalitate şi n-a aplicat actele normative în baza cărora a fost emisă dispoziţia contestată, şi anume: art. 29 alin. 1) lit. i) şi 1) din Legea privind administraţia publică locală nr. 436-XVI din 28.12.2009; art. 5 alin.2) din Legea drumurilor nr. 509-XIII din 22.06.1995: art. 16 lit. e) din Legea privind siguranţa traficului rutier nr. 131-XVI din 07.06.2007; pct. 108 alin. 2) din Regulamentul circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009.

Mai invocă faptul că, în cazul în care prima instanţă ar fi analizat legalitatea dispoziţiei contestate prin prisma respectivelor acte normative, s-ar fi constatat inexistenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil precum şi inexistenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea acestui act administrativ. Din aceste considerente era nejustificată şi neîntemeiată

aplicarea de către prima instanţă a art. 214 şi 215 din Codul administrativ nr. 116 din 19.07.2018 în baza cărora a fost admisă cererea reclamanţilor şi dispusă suspendarea executării dispoziţiei Primarului mun. Bălţi nr. 109 din 26.03.2024.

Recurentul solicită, admiterea cererii de recurs şi anularea încheierii contestate, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie anulată încheierea Judecătoriei Bălţi, sediul central din 25.04.2024 şi adoptarea unei noi încheieri cu privire la respingerea cererii „Liberdrive" S.R.L., „Combinatul de Instruire Auto" S.R.L., „Autoschool" S.R.L., „Autonord-Servicii" S.R.L. înaintate către Primarul municipiului Bălţi şi Primăria municipiului Bălţi privind emiterea ordonanţei provizorii în privinţa dispoziţiei Primarului mun. Bălţi nr. 109 din 26.03.2024 ca fiind neîntemeiată.

Conform art.242 Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Din analiza materialelor dosarului, Colegiul Civil constată că încheierea supusă recursului a fost emisă la 25 aprilie 2024, fiind comunicată reprezentantului recurentului prin intermediul poştei terestre la data de 26 aprilie 2024, recursul a fost declarat la 30 aprilie 2024, prin urmare, Colegiul conchide că recursul este declarat în termenul stabilit de art. 242 Cod administrativ.

Verificînd legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor cererii de recurs şi a materialelor dosarului, completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil şi de contencios administrativ, conchide că, recursul este admisibil, dar neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art.243 alin.1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa respinge recursul.

Articolul 194 alin.(1) Cod administrativ, prevede că, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În conformitate cu prevederile art. 219 Cod administrativ, (1) instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor

probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi. (2) Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces. (3) Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces. (4) Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În corespundere cu art.243 alin. (1) lit. b) Codul administrativ, examinînd recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă decizia privind respingerea recursului.

Alineatul (2) al aceluiaşi articol prevede că, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.

Completul de judecată specializat nu a identificat necesitatea prezenţei participanţilor la proces, astfel că, examinarea cauzei în ordine de recurs s-a efectuat în lipsa lor, în baza argumentelor cererii de recurs şi a materialelor cauzei, respectînd normele procesuale aplicabile judecării cauzei în ordine de recurs.

Potrivit art. 215 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile care nu cad sub incidenţa art. 214, reclamantul poate solicita instanţei de judecată care examinează acţiunea în contencios administrativ emiterea unei ordonanţe provizorii. Pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, reclamantul poate solicita emiterea unei ordonanţe provizorii instanţei de judecată la care se va depune acţiunea.

(2) Instanţa de judecată poate emite o ordonanţă provizorie dacă:

a) în baza unei examinări sumare, ajunge la concluzia că pretenţia revendicată de reclamant este întemeiată; şi

b) emiterea ordonanţei este necesară pentru evitarea consecinţelor grave şi ireparabile pentru reclamant.

(3) Prevederile art. 214 alin. (3)–(5), (7) şi (8) se aplică corespunzător.

Potrivit art. 214 alin. (1) - (4) Codul administrativ, (1) suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanţei de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluţionarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluţionat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3). (2) Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). (3) Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. (4) Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

Raportînd dispoziţiile normelor sus-citate la circumstanţele cauzei, evaluând soluţia primei instanţe prin prisma pretenţiilor înaintate în raport cu circumstanţele de fapt şi de drept invocate, Colegiul apreciază concluzia instanţei de fond ca fiind una corectă.

Instanţa de recurs reţine că, reclamanţii SRL ”Liberdrive”, SRL ”Combinatul de Instruire Auto”, SRL ”Autoschool”, SRL ”Autonord-Servicii” au înaintat în instanţa de contencios administrativ o cerere către Primăria mun. Bălţi şi Primarul mun. Bălţi privind emiterea ordonanţei provizorii în raport cu emiterea dispoziţiei Primarului mun. Bălţi nr. 109 din 26.03.2024 prin care s-a dispus interzicerea circulaţiei autovehicolelor pentru instruiri practice pe unele segmente de drumuri din mun. Bălţi.

Colegiul atestă că, prin încheierea Judecătoriei Bălţi, sediul central din 25 aprilie 2024, s-a admis cererea privind emiterea ordonanţei provizorii înaintată de SRL ”Liberdrive”, SRL ”Combinatul de Instruire Auto”, SRL ”Autoschool”, SRL ”Autonord-Servicii” către Primăria mun. Bălţi şi Primarul mun. Bălţi. S-a permis circulaţia autovehiculelor care prestează servicii de instruire practică în vederea conducerii vehiculelor pe segmentele de drum al municipiului Bălţi interzise prin dispoziţia Primarului mun. Bălţi nr.109 din 26.03.2024. Măsurile provizorii s-au aplicat pînă la soluţionarea definitivă a procedurii prealabile şi/sau a cauzei de contencios administrativ privind contestarea dispoziţiilor Primarului mun. Bălţi nr.109 din 26.03.2024.

În acord cu art. 20 din Constituţia Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

Art.53 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova, prevede expres că, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei

În conformitate cu art. 10 alin. (1) Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecţia provizorie acordată de instanţă pe probleme administrative, atunci cînd o instanţă este sesizată cu o contestaţie referitoare la un act administrativ, iar instanţa nu a pronunţat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiaşi instanţe sau unei alte instanţe competente să ia măsuri de protecţie provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecţiei provizorii solicitantului, instanţa trebuie să ia în considerare toţi factorii relevanţi, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune şi că acestea ar putea fi remediate cu dificultate şi dacă există un *caz prima facie* împotriva valabilităţii actului.

Astfel, din Recomandarea abordată se desprinde că măsurile de protecţie provizorie dispuse de către instanţa competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parţial, prin care se dispune în totalitate sau parţial restabilirea situaţiei care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară şi de impunere asupra administraţiei a oricărei obligaţii corespunzătoare, iar măsurile de protecţie provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanţa sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Colegiul notează că, obiect al suspendării actului administrativ îl constituie întreruperea temporară a unor activităţi sau dispoziţii executorii, întreprinse de autoritatea publică în vederea realizării unui interes public. Astfel, în cazuri temeinic justificate şi în scopul prevenirii consecinţelor grave şi ireparabile

pentru reclamant, instanţa poate interzice aducerea la îndeplinirea unui act administrativ individual executoriu.
Conform prevederilor art. 172 alin.1), 2) Cod administrativ, dacă un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui pînă la finalizarea procedurii prealabile. Motivele suspendării sunt a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.
Instanţa de recurs notează că, din perspectiva coroborării prevederilor art. 172 şi art. 214 Codul administrativ, citate supra, instanţa de judecată este îndreptăţită să suspende executarea actului administrativ individual defavorabil contestat doar în cazul întrunirii următoarelor condiţii: a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.
Drept urmare, în cazul existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actelor defavorabile, existenţa acelor circumstanţe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare. Acest raţionament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condiţiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.
În privinţa acestei condiţii de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.
Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ.
În cazul pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, astfel pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat,

persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum şi faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La acest capitol Completul judiciar, remarcă că, prejudiciu ireparabil presupune existenţa în cuprinsul actului vizat a unor dispoziţii care prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu imposibil de înlăturare în ipoteza anulării actului, or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor şi previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărîrii, nu ar putea fi reparat.

În baza prevederilor art.21 alin.1) din Legea privind siguranţa traficului rutier, condiţiile de obţinere a dreptului de a conduce vehicule, de emitere a permisului de conducere, de generare a permisului de conducere digital prin intermediul aplicaţiei guvernamentale integrate a serviciilor electronice şi evidenţa acestora în Registrul de stat al conducătorilor de vehicule se stabilesc de Guvern. (2) Persoana care solicită dreptul de a conduce vehicule din anumite categorii şi/sau subcategorii trebuie să corespundă condiţiilor de vîrstă, să fie aptă din punct de vedere medical, să facă dovada pregătirii teoretice şi practice la cursurile organizate de unităţile de instruire a conducătorilor de vehicule şi să susţină examenul de calificare la autoritatea competentă. (3) Modul de organizare a activităţii didactice în cadrul unităţilor de instruire a conducătorilor de vehicule, precum şi condiţiile de eliberare a certificatului de absolvire în vederea obţinerii dreptului de a conduce vehicule sînt stabilite de Guvern. (4) Pregătirea teoretică şi practică a solicitanţilor în cadrul unităţilor de instruire a conducătorilor de vehicule se realizează de cadre didactice atestate, în baza programelor aprobate prin ordin al ministrului educaţiei şi cercetării. (5) Evaluarea persoanelor care au urmat cursurile de pregătire în cadrul unităţilor de instruire a conducătorilor de vehicule în vederea eliberării certificatului de absolvire, precum şi a candidaţilor pentru obţinerea dreptului de a conduce vehicule, se efectuează în baza testelor de verificare a cunoştinţelor teoretice şi a criteriilor de evaluare a aptitudinilor practice aprobate prin ordin al ministrului educaţiei şi cercetării, cu avizul autorităţilor competente.

Potrivit art.22 alin.3), lit.e) şi art.23 alin.1), lit.g) din Legea privind siguranţa traficului rutier, condiţia privind baza tehnico-materială se consideră îndeplinită dacă solicitantul face dovada că: e) dispune de scheme, notificate poliţiei în modul stabilit de Guvern, ale itinerarelor pentru efectuarea instruirii practice în conducerea vehiculelor pe drumurile publice; (1) Fiecare unitate de instruire a personalului din domeniul transportului rutier, pe durata întregii sale activităţi, trebuie să deţină obligatoriu următoarele documente (în copie sau în original): g) schiţa itinerarului pentru efectuarea

instruirii practice în conducerea vehiculelor pe drumurile publice (notificată poliţiei);.

Aceiaşi Lege art.25 lit.f) prevede că, unitatea de instruire a personalului din domeniul transportului rutier este obligată: f) să elibereze zilnic foile de parcurs instructorilor în conducere auto şi să efectueze instruirea iniţială în conducerea vehiculului numai pe teren special, iar pe drumurile publice – numai pe itinerarele coordonate cu poliţia şi doar în cazul în care cursantul are dexteritate suficientă în conducerea vehiculului.

Potrivit prevederilor pct.25 alin.2), lit.b) al Hotărîrii Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind procedura de examinare pentru obţinerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea şi valabilitatea permisului de conducere nr.181 din 23.03.2022, proba practică privind dexteritatea de a conduce vehiculul în funcţie de categoria/subcategoria de vehicul pentru care se solicită dreptul de a conduce: b) pentru categoriile/subcategoriile B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E şi D, proba practică se desfăşoară pe traseu, cu testarea în condiţii de traseu a dexterităţii de a exercita unele manevre speciale de conducere specifice testării în condiţii de poligon.

Astfel, încheierea privind emiterea ordonanţei provizorii în baza prevederilor art. 215 alin.1) Cod administrativ, se emite urgent atunci cînd există probabilitatea cauzării unor prejudicii foarte grave şi care nu vor putea fi reparate.

Prin urmare, instanţa de fond just a admis cererile privind emiterea ordonanţei provizorii înaintată de SRL ”Liberdrive”, SRL ”Combinatul de Instruire Auto”, SRL ”Autoschool”, SRL ”Autonord-Servicii” cu permisiunea de a admite circulaţia autovehiculelor care prestează servicii de instruire practică în vederea conducerii vehiculelor pe segmentele de drum al municipiului Bălţi interzise prin dispoziţia Primarului mun. Bălţi nr.109 din 26.03.2024, or, măsurile provizorii asupra unui act administrativ nu poat fi ordonate de judecătorul de contencios administrativ decît în situaţii de excepţie, cînd se constată o vădită ilegalitate a actului administrativ.

În situaţia din speţă, Colegiul civil constată că, este afectată tripla prezumţie generală de legalitate enunţată, prin faptul că, în accepţiunea unui observator rezonabil, circumstanţa că, dispoziţia Primarului mun. Bălţi nr.109 din 26.03.2024 generează imposibilitatea punerii în aplicare a unor reguli stabilite de organe centrale de specialitate - Inspectoratul Naţional de Patrulare şi publicate pe pagina oficială a Agenţiei Servicii Publice (de aprobare a unor trasee/curse obligatorii pentru şcolile auto în cadrul instruirilor practice), creează dubii rezonabile asupra legalităţii şi temeiniciei actelor administrative contestate la caz în ordine procedurii prealabile.

În sensul dat, Colegiul reţine că, pretenţia revendicată de reclamanţi este întemeiată, iar actul administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, prezumţie care, la rîndul său, se bazează pe prezumţia de autenticitate şi de veridicitate, de unde decurge că, a nu executa un act administrativ emis în baza legii echivalează cu a nu executa legea.
Colegiul notează că, instanta de fond, la soluţionarea cauzei a luat în considerate toţi factorii şi interesele relevante, constatînd că actul administrativ contestat ar afecta drepturile la instruire practică a cursanţilor pe traseele/rutele restricţionate integral sau parţial prin dispoziţia Primarului mun. Bălţi contestată la caz şi anume: circulaţia autovehiculelor care prestează servicii de instruire practică de conducere a vehiculelor în zilele de luni pînă vineri de la orele 07:30 pînă la 10:00 şi de la orele 16:30 pînă la 18:30 pe următoarele segmente de drum al mun. Bălţi: str. Decebal - de la intersecţia cu str.E. Colesov pînă la intersecţia cu str. Şt.cel Mare; str. Şt.cel Mare - de la intersecţia cu str.31 August pînă la intersecţia cu str. M.Viteazul.
În asemenea circumstanţe, Colegiul civil conchide că, prin cererea de recurs declarată, recurentul nu a argumentat pretinsa ilegalitate a încheierii Judecătoriei Bălţi, sediul central din 25 aprilie 2024 .
Colegiul menţionează că, recurentul, în motivarea cererii de recurs nu a prezentat argumente care ar fi de natură să combată concluziile judecătorului de fond şi care ar putea fi puse la baza emiterii unei decizii de casare a încheierii contestate, astfel, instrumentul de atac urmează a fi respins ca nefondat.
Din considerentele enunţate, instanţa de recurs concluzionează că prima instanţa a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanţele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanţilor la proces, condiţii obiective şi echitabile, pentru exercitarea drepturilor şi obligaţiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părţilor dreptul la un proces echitabil, garantat şi asigurat prin art.6 CEDO.
Potrivit jurisprudenţei Curţii Constituţionale, legislaţia naţională, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul şi modalitatea de exercitare a discreţiei relevante acordate autorităţilor publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecţie la care cetăţenii au dreptul în virtutea principiului preeminenţei dreptului într-o societate democratică (hot. CC nr. 26 din 23.11.2010, hot. CC 12 din 14/05/2015). Or, într-un stat democratic de drept protejarea şi promovarea drepturilor şi libertăţilor omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem (hot. CC nr. 241/29 din 27.12.2004).

Respingînd recursul, instanţa de recurs pune în evidenţă faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudenţa sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).
Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe cînd în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.
Avînd în vedere cele expuse mai sus, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de împotriva încheierii Judecătoriei Bălţi, sediul central din 25 aprilie 2024.
În conformitate cu prevederile art.243 alin. 1) lit. b) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil şi de contencios administrativ,-

decide:

Respinge recursul declarat de Primarul municipiului Bălţi, Primăria municipiului Bălţi, împotriva încheierii Judecătoriei Bălţi, sediul central din 25 aprilie 2024.
Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului, judecător Adriana Garbuz

Judecători Iulia Grosu

Andrian Ciobanu